

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE INDIJE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Indije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, podpisane 13. januarja 2003 ter spremenjene s Protokolom, podpisanim 17. maja 2006 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Republika Indija podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Republike Indije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 25. junija 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb konvencije in Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 13/04-MP, 16/16-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Republike Indije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 25. junija 2019, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Republike Indije v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 25. junij 2019 za Republiko Indijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. oktober 2019 za Republiko Indijo.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

v skladu s prvim odstavkom 35. člena MLI, se določbe MLI v Republiki Sloveniji začnejo uporabljati v zvezi s konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem, in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Slovenija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. aprila 2020 ali po njem,

ter

v skladu s prvim in drugim odstavkom 35. člena MLI, se določbe MLI v Republiki Indiji začnejo uporabljati v zvezi s konvencijo:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. aprila 2020 ali po njem, in
- b) v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračuna Republika Indija, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. aprila 2020 ali po njem.

K O N V E N C I J A
M E D
V L A D O R E P U B L I K E S L O V E N I J E
I N
V L A D O R E P U B L I K E I N D I J E
O I Z O G I B A N J U D V O J N E G A O B D A V Č E V A N J A I N P R E P R E Č E V A N J U D A V Č N I H U T A J V
Z V E Z I Z D A V K I O D D O H O D K A

Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Indije sta se v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, ter z namenom spodbujanja gospodarskega sodelovanja med državama

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI se vključi v preambulo te konvencije:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *ta konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

sporazumeli, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin ter davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Sloveniji:

i) davek od dobička pravnih oseb;

ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, kapitalskimi dobički in dohodkom iz nepremičnin in premičnin

(v nadaljevanju "slovenski davek");

b) v Indiji:

davek od dohodka, vključno s kakršnim koli dodatnim davkom na ta dohodek

(v nadaljevanju "indijski davek").

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njunih davčnih zakonodaj.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:

- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, če Slovenija lahko nad takim morskim območjem, morskim dnom in podzemljem izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz "Indija" pomeni ozemlje Indije in vključuje teritorialno morje in zračni prostor nad njim kot tudi vsako drugo morsko območje, na katerem Indija v skladu z indijskim pravom in v skladu z mednarodnim pravom, vključno s Konvencijo ZN o pomorskem mednarodnem pravu, izvaja svoje suverene pravice, druge pravice in jurisdikcijo;
- c) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita, kot zahteva sobesedilo, Republiko Slovenijo ali Republiko Indijo;
- d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo, telo, ki združuje več oseb, in kateri koli drug subjekt, ki se po veljavni davčni zakonodaji v obeh državah pogodbenicah šteje za davčnega zavezanca;
- e) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršen koli prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo opravlja prevoze samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- h) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - i) v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
 - ii) v Indiji upravno vodstvo Ministrstva za finance (Davčna uprava) ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
- i) izraz "državljan" pomeni:
 - i) katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) katero koli pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici.

2. Ko država pogodbenica uporablja konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima po pravu te države v zvezi z davki, za katere se konvencija uporablja.

4. člen

REZIDENT

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katero koli osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila. Ta izraz pa ne vključuje katere koli osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi na naslednji način:

- a) šteje se za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima na razpolago stalno prebivališče v obeh državah, se šteje za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje, da je rezident države, v kateri ima sedež dejanske uprave. Če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima sedež dejanske uprave, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico,
- f) prodajalno,
- g) skladišče v povezavi z osebo, ki drugim zagotavlja skladiščne prostore,
- h) posestvo, plantažo ali drug kraj, na katerem se izvajajo kmetijske, gozdarske, plantažne ali sorodne dejavnosti, in
- i) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče ali projekt gradnje, montaže ali postavitve je stalna poslovna enota samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranja informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen opravljanja kakršne koli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), pod pogojem, da je splošna

dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
Možnost A

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *četrtem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba (ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek (v državi pogodbenici deluje v imenu podjetja druge države pogodbenice, se za to podjetje šteje, da ima v prvi omenjeni državi pogodbenici stalno poslovno enoto v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, če taka oseba:

- a) **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI]** [ima in običajno uporablja v tej državi pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, razen če

so dejavnosti take osebe omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja, ali]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča pododstavek a petega odstavka 5. člena te konvencije (in uvodno besedilo k pododstavkom a, b in c petega odstavka 5. člena te konvencije, a le v zvezi s pododstavkom a petega odstavka 5. člena te konvencije):

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljal preko svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah 5. člena konvencije.

- b) nima takega pooblastila, pač pa v prvi omenjeni državi običajno vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, iz katerih redno dobavlja dobrine ali blago v imenu podjetja;
- c) v prvi omenjeni državi običajno pridobiva naročila izključno ali skoraj izključno za to podjetje.

6. Ne glede na predhodne določbe tega člena se za zavarovalnico države pogodbenice, razen v zvezi s pozavarovanjem, šteje, da ima stalno poslovno enoto v drugi državi pogodbenici, če na ozemlju te druge države prek osebe, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek, pobira premije ali zavaruje za nevarnosti, ki obstajajo v tej drugi državi.

7. [NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI, a le v zvezi s pododstavkom a petega odstavka 5. člena te konvencije, kot je prilagojen s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika namenjene izključno ali skoraj izključno temu podjetju, se ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka, razen če gre za posle med nepovezanimi osebami.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča sedmi odstavek 5. člena te konvencije, a le v zvezi s pododstavkom a petega odstavka 5. člena te konvencije, kot je prilagojen s prvim odstavkom 12. člena MLI:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

8. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.
4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.
2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.
3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki nastanejo bodisi v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje, v skladu z določbami in ob upoštevanju omejitev davčne zakonodaje te države.
4. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker ta stalna poslovna enota nakupuje dobrine ali blago za podjetje.
5. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če je upravičen in zadosten razlog za nasprotno.
6. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

POMORSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi.
2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na krovu ladje, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri ima ladja matično pristanišče, ali če nima takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.
3. Za namene tega člena dobiček iz opravljanja ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu pomeni dobiček, ki ga podjetje iz prvega odstavka doseže pri prevozu potnikov, živine ali dobrin po morju ali zraku.
4. Dobiček podjetja iz prvega odstavka vključuje tudi dobiček iz uporabe, vzdrževanja ali najema zabojnikov, ki se uporabljajo za prevoz dobrin ali blaga v mednarodnem prometu.
5. Za namene tega člena se obresti na denarna sredstva v zvezi z opravljanjem ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu štejejo kot dobiček iz opravljanja takih ladijskih ali letalskih prevozov, če nastane v okviru opravljanja takih storitev, in določbe 11. člena za take obresti ne veljajo.
6. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje (in ustrezno obdavči (dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik dividend, tako obračunani davek ne presega:

- a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 10 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavek a drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavek a drugega odstavka 10. člena konvencije se uporablja le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih pravic v družbi, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na

nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik obresti, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska obresti.
3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici, oproščene davka v tej državi pod pogojem, da jih dobi in je njihov upravičeni lastnik vlada druge države pogodbenice, vključno z njenimi političnimi enotami in lokalnimi oblastmi, centralna banka, Slovenska izvozna družba in Izvožno-uvozna banka Indije.
4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic in zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam in zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.
5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.
6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.
7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI TER HONORARJI ZA STROKOVNE STORITVE

1. Licenčnine in avtorski honorarji ter honorarji za strokovne storitve, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
2. Take licenčnine in avtorski honorarji ter honorarji za strokovne storitve pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je prejemnik upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev ter honorarjev za strokovne storitve, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska takih licenčnin in avtorskih honorarjev ter honorarjev za strokovne storitve.
3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi ali filmi ali trakovi za televizijske ali radijske oddaje, kakršnega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.
4. Izraz "honorarji za strokovne storitve", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila kakršnega koli zneska, razen plačil iz 14. in 15. člena te konvencije, za poslovodske, strokovne ali svetovalne storitve, vključno z zagotavljanjem storitev tehničnega ali drugega osebja.
5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev ali honorarjev za strokovne storitve, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji ali honorarji za strokovne storitve nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji ali honorarji za strokovne storitve plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.
6. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji ter honorarji za strokovne storitve nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik ta država, politična enota, lokalna oblast ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje ali honorarje za strokovne storitve, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ali honorarjev za strokovne storitve ter take licenčnine in avtorske honorarje ali honorarje za strokovne storitve krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji ter honorarji za strokovne storitve nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.
7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev ali honorarjev za strokovne storitve glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za

katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČEK

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Dobiček iz odtujitve ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.
4. **[NADOMEŠČENO s četrtem odstavkom 9. člena MLI]** [Dobiček iz odtujitve deležev v osnovnem kapitalu družbe, katere premoženje neposredno ali posredno v glavnem predstavljajo nepremičnine v državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej državi.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI nadomešča četrti odstavek 13. člena te konvencije:

**9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH,
KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA**

Za namene *konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja (nepremičnin), ki je v tej drugi *državi pogodbenici*.

5. Dobiček iz odtujitve deležev družbe, ki je rezident države pogodbenice, razen deležev iz četrtega odstavka, se lahko obdavči v tej državi.
6. Dobiček iz odtujitve kakršnega koli premoženja, ki ni premoženje, omenjeno v prvem, drugem, tretjem, četrtem in petem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga posameznik, ki je rezident države pogodbenice, dobi iz poklicnih storitev ali drugih podobnih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen v naslednjih primerih, ko se tak dohodek lahko obdavči tudi v drugi državi pogodbenici:

- a) če ima stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja njegovih dejavnosti; v takem primeru se v tej drugi državi lahko obdavči samo toliko dohodka, kolikor se lahko pripiše tej stalni bazi, ali
- b) če biva v drugi državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki trajajo do ali ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev; v takem primeru se v tej drugi državi lahko obdavči samo toliko dohodka, kot ga je ustvaril s svojimi dejavnostmi v tej drugi državi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, kirurgov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19., 20. in 21. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako pridobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, oziroma se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, lahko obdavči v tej državi.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.
3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, dosežen z dejavnostmi nastopajočega izvajalca ali športnika v državi pogodbenici, če se dejavnosti pretežno financirajo z javnimi sredstvi ene ali obeh držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

18. člen

POKOJNINE

V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se plačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
 - b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - i) je državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države samo za namen opravljanja storitev.
 2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
 - b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI, UČITELJI IN RAZISKOVALCI

1. Profesor, učitelj ali raziskovalec, ki je ali je bil rezident države pogodbenice tik pred obiskom druge države pogodbenice z namenom poučevanja ali raziskovanja ali obojega na univerzi, višji oziroma visoki šoli, šoli ali drugi priznani ustanovi v tej drugi državi pogodbenici, je v tej drugi državi v obdobju, ki ne presega dveh let od datuma njegovega prihoda v to drugo državo, oproščen davka na kakršne koli prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje.
2. Ta člen se ne uporablja za dohodek iz raziskav, če se raziskave izvajajo predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.
3. Za namene prvega odstavka izraz "priznana ustanova" pomeni ustanovo, ki jo je za tako priznal pristojni organ zadevne države.

21. člen

ŠTUDENTI

1. Študent ali pripravnik, ki je ali je bil rezident ene države pogodbenice tik pred obiskom druge države pogodbenice in je v tej drugi državi pogodbenici navzoč samo za namen svojega izobraževanja ali usposabljanja, je v tej drugi državi oproščen plačila davka od:

- a) zneskov, ki mu jih za njegovo vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje izplačajo osebe, ki prebivajo zunaj te druge države, in
- b) prejemkov, ki jih dobi iz zaposlitve v drugi državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, če je zaposlitev neposredno povezana z njegovim študijem ali pripravništvom.

2. Ugodnosti tega člena trajajo samo toliko časa, kot je razumno ali običajno potrebno za dokončanje izobraževanja ali usposabljanja, v nobenem primeru pa posameznik ne more ugodnosti iz tega člena uživati več kot pet zaporednih let, šteto od datuma prvega prihoda v to drugo državo.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in ki niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s to stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

3. Če rezident države pogodbenice prejme dohodek iz virov v drugi državi pogodbenici, kot so loterija, križanke, dirke, vključno s konjskimi dirkami, igre s kartami in druge igre ali kakršne koli igre na srečo ali stave, se dohodek ne glede na določbe prvega odstavka lahko obdavči v drugi državi pogodbenici.

23. člen

METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

Dvojno obdavčevanje se odpravi, kot sledi:

1. V Sloveniji:

- a) kadar rezident Slovenije dobi dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Indiji, Slovenija dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Indiji.

Tak odbitek pa ne sme presegati tistega dela davka od dohodka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Indiji;

- b) kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi rezident Slovenije, oproščen davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu zneska davka od preostalega dohodka tega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

2. V Indiji:

- a) kadar rezident Indije dobi dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Sloveniji, Indija dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Sloveniji.

Tak odbitek pa ne sme presegati tistega dela davka od dohodka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Sloveniji;

- b) kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi rezident Indije, oproščen davka v Indiji, lahko Indija pri izračunu davka od preostalega dohodka takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da priznava rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali sedmega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do drugih podobnih podjetij prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ta oseba ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domača zakonodaja teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.
2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.
3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.
4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov. Kadar se za dosego dogovora zdi priporočljiva ustna izmenjava mnenj, taka izmenjava lahko poteka prek komisije, ki jo sestavljajo predstavniki pristojnih organov držav pogodbenic.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjujeta informacije (vključno z dokumenti in overjenimi kopijami dokumentov), ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost, enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah. Ne glede na to se lahko informacije, ki jih prejme država pogodbenica, uporabljajo za druge namene, kadar se v take druge namene lahko uporabljajo po zakonodaji obeh držav in če pristojni organ države, ki podatke daje, tako uporabo dovoli.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

- a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti na podlagi zakonodaje ali po običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zaprosi za informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zaprosenih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

27. člen

POMOČ PRI POBIRANJU DAVKOV

1. Državi pogodbenici si pomagata pri pobiranju davčnih terjatev. Pristojna organa držav pogodbenic lahko s skupnim dogovorom uredita način uporabe tega člena.
2. Izraz »davčna terjatev«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dolgovani znesek davkov iz 2. člena, vključno z obrestmi, upravnimi kaznimi in stroški pobiranja ali zavarovanja v zvezi s tem zneskom.
3. Kadar je davčno terjatev države pogodbenice mogoče uveljaviti po zakonodaji te države, dolжник pa takrat po zakonodaji te države pobiranja ne more preprečiti, to davčno terjatev na zaprosilo pristojnega organa te države sprejme za namene pobiranja pristojni organ druge države pogodbenice. To davčno terjatev pobere druga država v skladu z določbami svoje zakonodaje, ki se uporablja pri uveljavljanju in pobiranju njenih davkov, kakor da bi šlo za davčno terjatev te druge države.
4. Kadar je davčna terjatev države pogodbenice taka, da ta država po svoji zakonodaji lahko izvede ukrepe zavarovanja za zagotovitev pobiranja, to davčno terjatev na zaprosilo pristojnega organa te države sprejme pristojni organ druge države pogodbenice zaradi izvedbe ukrepov zavarovanja. Ta druga država izvede ukrepe zavarovanja te davčne terjatve v skladu z določbami svoje zakonodaje, kakor če bi bila to njena davčna terjatev, tudi če med izvajanjem teh ukrepov te davčne terjatve ni mogoče uveljaviti v prvi omenjeni državi ali če ima dolжник pravico pobiranja preprečiti.
5. Kadar lahko država pogodbenica po svoji zakonodaji izvaja začasne ukrepe zavarovanja z zamrznitvijo premoženja, preden davčna terjatev do osebe nastane, pristojni organ druge države pogodbenice na zaprosilo pristojnega organa prve omenjene države izvede ukrepe za zamrznitev premoženja te osebe v tej državi pogodbenici v skladu z določbami njene zakonodaje.
6. Ne glede na določbe tretjega in četrtega odstavka v državi pogodbenici za terjatev, ki jo je ta država sprejela za namene tretjega in četrtega odstavka, ne veljajo roki ali prednostna obravnava, ki se uporabljajo za davčno terjatev po zakonodaji te države samo zaradi njene značilnosti. Poleg tega davčna terjatev, ki jo je sprejela država pogodbenica za namene tretjega in četrtega odstavka, v tej državi ne bo prednostno obravnavana po zakonodaji druge države pogodbenice.
7. Obstoj, veljavnost ali višina davčne terjatve države pogodbenice ne bo predmet postopkov pred sodišči ali upravnimi organi druge države pogodbenice. Nič v tem členu ni mogoče razlagati, kakor da obstaja ali se zagotavlja kakršna koli pravica do takšnega postopka pred katerim koli sodiščem ali upravnim organom druge države pogodbenice.
8. Če kadar koli po zaprosilu države pogodbenice v skladu s tretjim in četrtim odstavkom in preden druga država pogodbenica pobere in nakaže davčno terjatev prvi omenjeni državi, ta davčna terjatev ni več:

- a) pri zaprosilu po tretjem odstavku davčna terjatev prve omenjene države, ki jo je mogoče uveljaviti po njeni zakonodaji, in dolžnik takrat po zakonodaji te države pobiranja ne more preprečiti, ali
- b) pri zaprosilu po četrtem odstavku davčna terjatev prve omenjene države, za katero ta država po svoji zakonodaji lahko izvede ukrepe zavarovanja za zagotovitev pobiranja,

pristojni organ prve omenjene države o tem takoj uradno obvesti pristojni organ druge države in glede na izbiro druge države prva omenjena država začasno ali trajno umakne svoje zaprosilo.

9. V nobenem primeru se določbe tega člena ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

- a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) izvaja ukrepe, ki bi bili v nasprotju z javnim redom;
- c) nudi pomoč, če druga država pogodbenica ni izvedla vseh razumnih ukrepov za pobiranje ali zavarovanje, odvisno od primera, ki jih ima na voljo po svoji zakonodaji ali upravni praksi;
- d) nudi pomoč v tistih primerih, kadar je upravno breme te države nedvomno nesorazmerno koristi, ki bi jo imela druga država pogodbenica.

28. člen

DIPLOMATSKI PREDSTAVNIKI IN KONZULARNI USLUŽBENCI

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti diplomatskih predstavnikov ali konzularnih uslužbencev po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi do tretji odstavek 10. člena MLI se uporabljajo in prevladajo nad določbami te konvencije:

10. ČLEN – PRAVILO O PREPREČEVANJU ZLORAB ZA STALNE POSLOVNE ENOTE V TRETJIH JURISDIKCIJAH

Prvi odstavek 10. člena MLI

1. Kadar:

- a) podjetje *države pogodbenice* doseže dohodek v drugi *državi pogodbenici* in prvo omenjena *država pogodbenica* ta dohodek obravnava kot dohodek, ki se pripiše stalni poslovni enoti tega podjetja v tretji jurisdikciji, in
- b) se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, oprosti davka v prvo omenjeni *državi pogodbenici*,

se ugodnosti po *konvenciji* ne uporabljajo za kateri koli del dohodka, ki se v tretji jurisdikciji obdavči z davkom, nižjim od 60 odstotkov davka, s katerim bi se ta del dohodka obdavčil v prvo omenjeni *državi pogodbenici*, če bi bila ta stalna poslovna enota v prvo omenjeni *državi pogodbenici*. V takem primeru se kateri koli dohodek, za katerega se uporablja ta odstavek, še naprej obdavčuje v skladu z domačim pravom druge *države pogodbenice* ne glede na katere koli druge določbe *konvencije*.

Drugi odstavek 10. člena MLI

2. Prvi odstavek 10. člena MLI se ne uporablja, če je dohodek, ki izhaja iz druge *države pogodbenice*, kot je opisano v prvem odstavku 10. člena MLI, dosežen z ali v povezavi z dejavnim opravljanjem poslovne dejavnosti prek stalne poslovne enote (ki ni poslovna dejavnost izvajanja, upravljanja ali preprosto imetništva naložb za račun podjetja, razen če gre za bančne ali zavarovalniške dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja banka, zavarovalnica oziroma registrirani trgovec z vrednostnimi papirji).

Tretji odstavek 10. člena MLI

3. Če se v zvezi z delom dohodka, ki ga doseže rezident *države pogodbenice*, ugodnosti na podlagi *konvencije* v skladu s prvim odstavkom 10. člena MLI ne priznajo, lahko pristojni organ druge *države pogodbenice* v zvezi s tem delom dohodka te ugodnosti kljub temu prizna, če na podlagi zahteve, ki jo predloži ta rezident, ugotovi, da je priznanje teh ugodnosti upravičeno glede na razloge, zaradi katerih ta rezident ni izpolnjeval zahtev iz prvega in drugega odstavka 10. člena MLI. Pristojni organ *države pogodbenice*, ki mu je rezident druge *države pogodbenice* predložil zahtevo v skladu s prejšnjim stavkom, se pred odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve posvetuje s pristojnim organom te druge *države pogodbenice*.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV
(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija se ratificira in listini o ratifikaciji se izmenjata, kakor hitro je to mogoče, v New Delhiju.

2. Konvencija začne veljati na datum izmenjave listin o ratifikaciji in njene določbe se uporabljajo:

- a) v Sloveniji za dohodek, nastal v katerem koli davčnem letu, ki se začne prvi dan januarja ali po prvem januarju, ki sledi koledarskemu letu, v katerem sta bili izmenjani listini o ratifikaciji;
- b) v Indiji za dohodek, nastal v katerem koli davčnem letu, ki se začne prvi dan aprila ali po prvem aprilu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem sta bili izmenjani listini o ratifikaciji.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja za nedoločen čas, s tem da lahko katera koli država pogodbenica na trideseti dan junija ali pred njim katerega koli koledarskega leta, ki se začne po izteku petletnega obdobja od datuma začetka veljavnosti konvencije, drugi državi pogodbenici da pisno obvestilo o odpovedi po diplomatski poti; v takem primeru se ta konvencija preneha uporabljati:

- a) v Sloveniji za dohodek, nastal v katerem koli davčnem letu, ki se začne prvi dan januarja ali po prvem januarju, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi;
- b) v Indiji za dohodek, nastal v katerem koli davčnem letu, ki se začne prvi dan aprila ali po prvem aprilu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvirnikih v Ljubljani dne 13. januarja 2003 v slovenskem, hindujskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. V primeru razhajanj med besedili se uporablja angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije:

Darko Končan

Za Vlado
Republike Indije:

Gingee N. Ramachandran

PROTOKOL

Ob podpisu Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Indije o izogibanju dvojnega obdavčenja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka sta se pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, sporazumela, da so sestavni del konvencije naslednje določbe:

Zakonodaja, ki velja v posamezni državi pogodbenici, bo še naprej urejala obdavčevanje dohodka v tej državi pogodbenici, razen če ta konvencija določa drugače.

1. V zvezi s 3. in 23. členom:

- a) Izraz "davek" pomeni, kot zahteva sobesedilo, slovenski ali indijski davek in ne vključuje nobenega zneska, ki se plača zaradi zamude ali neplačila davkov, za katere se uporablja ta konvencija, ali ki predstavlja kazen ali globo, naloženo v zvezi s temi davki.
- b) Izraz "davčno leto" pomeni:
 - i) za Slovenijo koledarsko leto;
 - ii) za Indijo finančno leto, ki se začne prvega aprila.

2. V zvezi s 6. in 13. členom:

V zvezi s prvim odstavkom 6. in 13. člena se razume, da se v primeru Indije dohodek od nepremičnin oziroma kapitalski dobiček iz odtujitve nepremičnin lahko obdavči v obeh državah pogodbenicah s pridržkom določb 23. člena.

3. V zvezi z 20. členom:

Za namene 20. člena se šteje, da je posameznik rezident države pogodbenice, če je rezident te države v davčnem letu, v katerem obišče drugo državo pogodbenico, ali v davčnem letu tik pred tem.

4. V zvezi s 24. členom:

Razume se, da se določbe drugega odstavka 24. člena ne razlagajo tako, kot da državi pogodbenici preprečujejo, da bi dobiček stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje druge države pogodbenice v prvi omenjeni državi, obdavčila po davčni stopnji, ki je višja od davčne stopnje, ki se uporablja za dobiček podobnega podjetja prve omenjene države pogodbenice, ali da so v nasprotju z določbami tretjega odstavka 7. člena. Vendar pa razlika v davčni stopnji ne sme presegati 15 odstotnih točk.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta protokol.

Sestavljeno v dveh izvirnikih v Ljubljani dne 13. januarja 2003 v slovenskem, hindujskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. V primeru razhajanj med besedili se uporablja angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije:

Darko Končan

Za Vlado
Republike Indije:

Gingee N. Ramachandran